

Sygn. akt III RC 27/23

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 czerwca 2023 r.

Sąd Rejonowy w Lidzbarku Warmińskim - Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym: Przewodniczący: Sędzia Robert Kłosowski

Protokolant: st.sekr.sądowy Joanna Kowalska

po rozpoznaniu w dniu 1 czerwca 2023 roku w Lidzbarku Warmińskim

na rozprawie sprawy z powództwa małoletniej M. P. i małoletniego P. P. reprezentowanych przez przedstawicielkę ustawową E. Z. (1)

przeciwko J. P.

o podwyższenie alimentów

orzeka

I. podwyższa z dniem 1 czerwca 2023 roku alimenty od pozwanego J. P. na rzecz małoletniej powódki M. P., których wysokość po raz ostatni została ustalona wyrokiem Sądu Rejonowego w Lidzbarku Warmińskim z dnia 20 kwietnia 2021r. w sprawie III RC 20/21 w kwocie po 450 zł miesięcznie do kwoty po 600 (sześćset) złotych miesięcznie, płatnych do 10 dnia każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami za opóźnienie określonymi w art. 481 § 2 kc na wypadek opóźnienia w płatności każdej z rat, do rąk ustawowego przedstawiciela małoletniej powódki E. Z. (1);

II. podwyższa z dniem 1 czerwca 2023 roku alimenty od pozwanego J. P. na rzecz małoletniego powoda P. P., których wysokość po raz ostatni została ustalona wyrokiem Sądu Rejonowego w Lidzbarku Warmińskim z dnia 20 kwietnia 2021r. w sprawie III RC 20/21 w kwocie po 600 zł miesięcznie do kwoty po 800 (osiemset) złotych miesięcznie, płatnych do 10 dnia każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami za opóźnienie określonymi w art. 481 § 2 kc na wypadek opóźnienia w płatności każdej z rat, do rąk ustawowego przedstawiciela małoletniego powoda E. Z. (1);

III. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

IV. koszty procesu pomiędzy stronami wzajemnie znosi;

V. odstępuje od obciążania pozwanego opłatami sądowymi na rzecz Skarbu Państwa;

VI. wyrokowi w punkcie I i II nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

/ **Robert Kłosowski** /

Sygn. akt III RC 27/23

UZASADNIENIE

E. Z. (1), działając jako przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów M. P. i P. P. wniosła przeciwko pozwanemu J. P. pozew o podwyższenie alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Lidzbarku Warmińskim z dnia 20 kwietnia 2021 r. w sprawie III RC 20/21 z kwoty po 450 złotych miesięcznie wobec M. P. do kwoty po 850 złotych

miesięcznie, zaś z kwoty po 600 złotych miesięcznie wobec małoletniego P. P. do kwoty po 1000 złotych miesięcznie, płatnych do rąk matki powódki na dotychczasowych warunkach.

W uzasadnieniu pozwu przedstawicielka ustawowa małoletnich wskazała, że od czasu ostatniego orzeczenia dotyczącego należnych alimentów potrzeby małoletnich wzrosły. M. P. ma obecnie 10 lat, zaś P. P. 14 lat. Potrzeby te wzrosły w każdym zakresie, to jest : wyżywienia, ubrania, nauki, zakupu środków higieniczno-kosmetycznych, kulturalnych, związanych z odpoczynkiem w okresie ferii i wakacji. Ponadto zmieniły się ogólne warunki ekonomiczne związane z inflacją. Matka małoletniej wskazała również, iż obecnie uzyskuje dochód z pracy wykonywanej w systemie zmianowym w wymiarze 2527,29 złotych, a z uwagi na stan zdrowia nie podejmuje żadnych dodatkowych prac zarobkowych. Razem z dziećmi mieszka w domu, który stanowi majątek wspólny stron. Zaciągnęła dwa kredyty na remont i umeblowanie domu. Jeden z nich jest nadal spłacany, rata wynosi 650 złotych miesięcznie. W dalszej części uzasadnienia pozwu matka małoletnich wskazała również, iż do końca 2022 r. zamieszkiwała z nimi wspólnie „przyszywana babcia” która dokładała się do wspólnego gospodarstwa domowego kwotą 600-700 złotych miesięcznie. Wskazała, iż małoletnia M. potrzebuje miesięcznie kwotę około 780 złotych na wyżywienie, 450 złotych na ubranie, a kwotę 300 złotych na wydatki związane z higieną, kosmetyki, wydatki kulturalne (urodziny klasowe, wyjazdy do kina, teatru etc. Łącznie miesięcznie koszt utrzymania córki to 1700 złotych. Z kolei w przypadku syna P. wydatki miesięczne na wyżywienie to 900 złotych, ubranie 600 złotych, wydatki związane z lekarstwami na trądzik 100 złotych oraz dodatkowe wydatki związane z zakupem książek. Łącznie suma miesięcznych wydatków na syna wynosi również 1700 złotych miesięcznie. Potrzeby te przy obecnych zarobkach matki, wysokości zasądzonych alimentów oraz wsparciu z programu 500+ nie są zaspokajane. Małoletni powodowie wakacje spędzili w miejscu zamieszkania. Tymczasem pozwany nie przyczynia się do pokrywania kosztów utrzymania małoletnich w innym zakresie niż alimenty, nie ma nikogo innego na utrzymaniu.

Pozwany J. P. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwany wskazał, iż od czasu ostatniego wyroku określającego obowiązek alimentacyjny na rzecz małoletnich (kwiecień 2021 r.) nie doszło do istotnej zmiany stosunków, zaś możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego nie pozwalają na podwyższenie alimentów. Od czasu tego orzeczenia sytuacja uległa zmianie jedynie w zakresie miejsca zamieszkania powodów, albowiem obecnie mieszkają oni z matką bez p. M. K.. Dodatkowo z dziećmi zamieszkuje od ponad roku partner matki małoletnich, który posiada dobrze prosperującą firmę budowlaną i dysponuje co najmniej trzema samochodami. Z relacji dzieci wynika, iż przeprowadzał on parokrotnie remont w mieszkaniu zajmowanym przez dzieci. Dodatkowo małoletni P. ni chodzi już na zajęcia z języka angielskiego, których koszt wynosił 125 złotych, a chodzi na siłownię – koszt 80 złotych. Z kolei córka uczęszcza na zajęcia z piłki nożnej, a nie jak wskazuje matka z piłki ręcznej. Do żadnych innych istotnych zmian w zakresie kosztów utrzymania nie doszło. W dalszej części odpowiedzi na pozew pozwany zakwestionował podawane przez matkę koszty utrzymania dzieci związane z wyżywieniem i zakupem ubrań. Wskazał, iż syn podczas pobytów u ojca dosłownie połyka wszystko co jest mu przygotowane, skarży się, że śniadanie musi sobie sam kupować ze swoich środków. Dodatkowo regularnie chodzi na obiady do swojej babci – matki pozwanego. Pozwany wskazał również, iż nie zauważył żadnych zakupów odzieży u dzieci, które przyjeżdżają do niego w tych samych ubraniach, a nową rzecz małoletnia M. kupiła sobie z pieniędzy otrzymanych pod choinkę. Odnosząc się do twierdzeń powódki związanych ze wsparciem finansowym „przyszywanej babci” pozwany wskazał, iż podczas poprzedniej rozprawy w 2021 r. matka małoletnich wskazywała, iż nie uzyskuje od niej żadnego wsparcia, gdyż wymieniona odkłada pieniądze na „trumnę”. Obecnie więc powołanie się na uzyskiwane wsparcie nie jest prawdziwe. Nie są również prawdziwe wskazania powódki dotyczące łącznych kosztów utrzymania dzieci (3400 złotych oraz koszty utrzymania domu 2378 złotych. Łącznie jest to kwota 5800 złotych, zaś suma dochodów podawanych przez matkę małoletnich wraz z alimentami i świadczeniem 500+ na dwójkę dzieci wynosi 4577,29 złotych. Jest to więc co miesiąc suma niższa o 1300 złotych niż deklarowane wydatki. Ustosunkowując się do twierdzeń związanych z jego dochodami pozwany i sytuacją majątkową pozwany wskazał, iż jego dochody nie uległy zmianie od 2021 r. i wynoszą około 2540 -2670 złotych miesięcznie. Dodatkowo uzyskuje on tzw. deputat w postaci 50 litrów paliwa oraz dodatkowe środki związane z pracą w kwocie 600 złotych miesięcznie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni powodowie M. P. ur. (...) w B. i P. P. ur. (...) w O. pochodzą ze związku małżeńskiego E. P. i J. P.. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z 28 września 2018 r. w sprawie o sygn. akt VI RC 1443/17 orzeczono rozwód małżeństwa E. P. i J. P.. W wyroku rozwodowym Sąd zobowiązał strony do ponoszenia kosztów utrzymania i wychowania ich małoletnich dzieci i z tego tytułu zasądził od pozwanego tytułem alimentów kwoty po 400 złotych miesięcznie na rzecz każdego z dzieci (łącznie 800 złotych). Następnie wyrokiem Sądu Rejonowego w Lidzbarku Warmińskim z dnia 20 kwietnia 2021 r. podwyższono kwoty należnych od pozwanego alimentów na rzecz małoletnich z kwoty po 400 złotych do kwoty po 450 złotych miesięcznie na rzecz małoletniej M. i z kwoty po 400 złotych miesięcznie do kwoty po 600 złotych miesięcznie na rzecz małoletniego P..

/wyrok SO w Olsztynie z dnia 28 września 2018 r. k. 8 akt III RC 20/21, wyrok SR w Lidzbarku Warmińskim k. 220 akt III RC 20/21, odpisy skrócone aktów urodzenia k. 6,7 akt III RC 20/21, bezsporne/

W czasie orzekania o alimentach w sprawie III RC 20/21, tj. w kwietniu 2021 r.

małoletnia M. P. miała 7 lat i uczęszczała do I klasy szkoły podstawowej w O.. Nie uczęszczała na żadne dodatkowe zajęcia poza szkolne. Jej stan zdrowia był dobry. Małoletni P. miał z kolei wówczas 12 lat i uczęszczał do VI klasy szkoły podstawowej w O.. Uczęszczał na dodatkową naukę języka angielskiego, której koszt wynosił kwotę około 125 złotych miesięcznie (okres nauki szkolnej). Małoletni wymagał wówczas założenia aparatu ortodontycznego z uwagi na konieczność poszerzenia przestrzeni pomiędzy zębami. Dziecko uczęszczało do ortodonta od jesieni 2019 r. następnie, z uwagi na pandemię, brak było możliwości leczenia. Ostatecznie zalecenie założenia aparatu małoletni otrzymał na początku 2021 r. Matka małoletnich w czasie rozprawy przed sądem w sprawie III RC 20/21 wskazywała, iż łączny koszt zakupu aparatu wynosi 4000 złotych. Z tej kwoty 4000 płatne jest od razu na pierwszej wizycie, do tego dochodzi koszt samej wizyty 300 złotych i koszt płaconych przez 15 miesięcy rat w kwocie po 400 złotych.

W czasie orzekania po raz ostatni o wysokości obowiązku alimentacyjnego pozwanego wobec małoletnich powodów matka małoletnich E. Z. (1) miała 41 lat. Pracowała jako sprzedawca w sklepie, z tym że w związku z wybuchem pandemii, zamknięciem szkół pozostawała na zasiłku opiekując się małoletnią M.. Jej dochód wynosił wówczas 80 % wynagrodzenia. E. P. uzyskiwała wówczas około 2000 złotych netto. Wspólnie z małoletnim zamieszkiwała w domku, który przypadł jej po dokonaniu podziału majątku wspólnego. Domek ten wcześniej, w trakcie małżeństwa, został przepisany na strony przez p. M. K., „przyszywaną babcię małoletnich. Wymieniona zamieszkiwała wówczas razem z powodami i ich matka, dokładając się do wspólnego gospodarstwa domowego kwotą około 300-400 a niekiedy 500 złotych miesięcznie. Matka małoletnich nie posiadała żadnych większych oszczędności, czy dodatkowego majątku. Spłacała kredyt, który został zaciągnięty na remont i wyposażenie domu w kwocie około 70 000 złotych. Po uzyskaniu środków ze spłat związanych z podziałem majątku wspólnego wysokość kredytu pozostającego do spłaty wynosiła około 15 000-18 000 złotych. Miesięczna rata wynosiła wówczas około 345 złotych. Innych zobowiązań finansowych matka małoletnich nie posiadała. Za opał w sezonie zimowym płaciła około 400 złotych miesięcznie, za energia elektryczną płaciła 150 złotych miesięcznie, za wodę około 100 złotych miesięcznie.

Pozwany J. P. w kwietniu 2021 r., kiedy po raz orzekano o wysokości obowiązku alimentacyjnego pozwanego wobec małoletnich miał 46 lat. Pracował jako specjalista do spraw sprzedaży uzyskując dochód w wysokości 2200 złotych netto. Do tego uzyskiwał tzw. deputat tj. w gotówce około 800 złotych miesięcznie oraz środki stanowiące równowartość 50 litrów paliwa. Innych dochodów nie posiadał. Za opał płacił około 700 złotych rocznie, za energia elektryczną płacił 120 złotych miesięcznie, za wodę około 50 złotych miesięcznie.

Pozwany w kwietniu 2021 r. spotykał się z małoletnimi w co drugi weekend. Dodatkowo spędzał z nimi czas również w wakacje i ferie. Alimenty płacił w terminie. W inny sposób nie wspierał finansowo małoletnich.

/zeznania matki powodów i pozwanego k. 205-208 akt III RC 20/21, zaświadczenie o wysokości dochodów k. 185 akt III RC 20/21, harmonogram spłaty kredytu k. 141-149 akt III RC 20/21, zaświadczenie o wysokości przewidywanych kosztów leczenia małoletniego P. k. 175 akt III RC 20/21, umowa o pracę k. 25 akt III RC 20/21/

M. P. ma obecnie 10 lat i uczęszcza do klasy III klasy szkoły podstawowej w O.. Chodzi na dodatkowe zajęcia z języka angielskiego oraz piłki nożnej. Miesięczna opłata za naukę języka wynosi 100 złotych. Koszt zajęć z piłki nożnej wynosi 70 złotych miesięcznie. Zajęcia te wymagają pokrycia dodatkowych kosztów : buty na halę i na boisko – po 150 złotych, zakup stroju który kosztuje również około 150 złotych. Małoletnia uczestniczyła również w organizowanym wyjeździe sportowym do Niemiec. Koszt wyniósł około 600 złotych. Ojciec małoletniej odmówił pokrycia połowy z tych kosztów. Małoletnia jest zdrowa.

Małoletni P. P. ma obecnie 14 lat i chodzi do VIII klasy szkoły podstawowej. Małoletni nie uczęszcza już na dodatkowe zajęcia z języka angielskiego. Uczęszcza na siłownię. Koszty ćwiczeń wynoszą około 100 złotych miesięcznie. Małoletniemu nie został zakupiony aparat ortodontyczny, pomimo deklarowania takiej potrzeby w czasie rozprawy przed tutejszym sądem w sprawie III RC 20/21. Małoletni powinien nosić aparat. Posiada on wadę (zęby zachodzące na siebie) która jest widoczna. Sam małoletni chce zakupu aparatu, jednakże matka małoletnich wskazała, iż będzie to możliwe dopiero po zakończeniu spłaty kredytu. Małoletni cierpi również na trądzik i kaszel. Jest pod opieką alergologa. Koszt zakupu leków wynosi około 150 złotych miesięcznie.

E. P. przedstawicielka ustawowa małoletnich ma obecnie 43 lata i nadal pracuje w charakterze sprzedawcy uzyskując dochód w wysokości 2731,86 złotych netto. Nie ma żadnych innych dochodów. Zamieszkuje nadal w domku uzyskanym po podziale majątku wspólnego, a wcześniej przekazanym przez p. K.. Wymieniona osoba nie zamieszkuje już jednak razem z rodziną powódki. Od stycznia 2023 r. z uwagi na stan zdrowia przebywa w ZOL w B.. Pobyt w ZOL opłacany jest ze środków uzyskiwanych z emerytury wymienionej. Matka małoletnich nadal spłaca kredyt zaciągnięty poprzednio na remont domu. Wysokość miesięcznej raty wynosi obecnie około 650 złotych. Koszty utrzymania domu, w tym zwłaszcza ogrzewania wzrosły. Miesięczny koszt zakupu opału nie wynosi już 400 złotych a około 585 (7000 rocznie). Opłata za energię elektryczną wynosi obecnie około 200 złotych miesięcznie. Opłata za wodę wynosi około 100 złotych miesięcznie. Matka małoletnich spotyka się obecnie ze swoim znajomym, ale nie prowadzi z nim wspólnego gospodarstwa domowego.

Pozwany J. P. ma 48 lata i nadal pracuje jako specjalista do spraw sprzedaży osiągając dochód 2670 złotych netto miesięcznie. Nadal otrzymuje również co miesiąc tzw. deputat tj. w kwotę 600 złotych w gotówce oraz środki stanowiące równowartość 50 litrów paliwa. Innych dochodów nie posiada. Nadal zamieszkuje w miejscowości O. (1), obecnie wspólnie z partnerką, z którą prowadzi wspólne gospodarstwo domowe. Partnerka pozwanego pracuje. Spłaca kredyt zaciągnięty jeszcze przed 2021 r. Wysokość raty wynosi obecnie 766 złotych. Oprócz tego kredytu pozwany po 2021 r. zaciągnął dwa kredyty z przeznaczeniem na modyfikację instalacji ogrzewania. Zamiast pieca na pellet, który generowałby obecnie opłaty rzędu 15 000 rocznie zakupił pompę ciepła (pierwszy kredyt) oraz zamontował instalację fotowoltaiczną (kredyt drugi). Pozwoliło to na zmniejszenie miesięcznych rachunków za ogrzewanie i energię elektryczną do kwoty około 270 złotych miesięcznie. Do 2034 r. pozwany będzie jednak spłacał raty zaciągniętych kredytów odpowiednio w kwocie 315 złotych (pierwszy kredyt) i 204 (drugi kredyt). Opłata za wodę wynosi obecnie około 30 złotych miesięcznie. Łącznie miesięczna kwota opłacanych rat związanych z zaciągniętym kredytem wynosi kwotę około 1280 złotych. Pozwany uiszcza również alimenty w łącznej kwocie 1050 złotych.

Pozwany nadal spotyka się sukcesywnie z małoletnią M. – jak dotychczas co dwa tygodnie. w kwietniu 2021 r. spotykał się z małoletnimi w co drugi weekend. Kontakty z P. obecnie nie dochodzą do skutku z uwagi na powstały konflikt pomiędzy pozwanym a synem.

/zaświadczenie o dochodach i zatrudnieniu k. 30, 65, 101-102, umowa o kredyt wraz z harmonogramem k. 91-97, potwierdzenia spłaty raty kredytu k. 45, 47, 53, zeznania stron k. 104-106/.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie jedynie w części.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż ustalenia faktyczne w niniejszej sprawie w zasadniczej części nie były sporne. Strony przedstawiając dowody koncentrowały się bowiem właściwie wyłącznie na swojej sytuacji materialnej, akcentując ponoszone wydatki i koszty utrzymania. Zarówno przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów, jak i pozwany nie kwestionowali przy tym zasadniczo okoliczności odnoszących się do sytuacji strony przeciwnej. Pozwany wskazywał jedynie na okoliczność, iż w toku poprzedniej sprawy matka małoletnich wskazywała, że nie uzyskuje żadnych środków od p. K., przyszywanej babci małoletnich, zaś obecnie wskazuje, że uzyskiwała wówczas około 600 złotych miesięcznie. Obecnie wymieniona nie zamieszkuje już z razem z powodami. Dokonując tych ustaleń Sąd oparł się na zeznaniach przedstawicielki ustawowej małoletniej złożonych w sprawie III RC 20/21 gdzie wskazała ona, iż p. K. dokładała się do wspólnego budżetu kwotą około 300-400, a niekiedy 500 złotych miesięcznie. Okoliczność ta zdaniem Sądu nie ma jednak decydującego znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, albowiem wskazana osoba rekompensowała matce małoletnich koszty związane z pozostawianiem we wspólnym gospodarstwie domowym (wyżywienie, zwiększone opłaty za energię elektryczną itd.). Obecnie wymieniona nie dokłada się do wspólnego budżetu, ale też nie zamieszkuje razem z powodami, zatem również nie powoduje zwiększonych kosztów zwianych z zakupami wyżywienia energii elektrycznej etc.

Oceniając zasadność roszczenia małoletnich powodów Sąd zważył, iż obowiązek dostarczania środków utrzymania i wychowania dzieci, które nie są w stanie utrzymać się samodzielnie, zgodnie z art. 133 § 1 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego (krio) obciąża rodziców tych dzieci. Rodzice są więc obowiązani wspólnie do przyczyniania się do zaspokajania potrzeb dzieci, przy czym obowiązek ten ciąży również na tym z rodziców pod którego pieczę dzieci pozostają.

Zakres świadczeń alimentacyjnych reguluje natomiast z art. 135 § 1 krio zgodnie z którym zakres świadczeń alimentacyjnych zależy z jednej strony od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz z drugiej strony od finansowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Brzmienie art. 135 § 1 krio wskazuje więc, iż każdorazowo zakres świadczeń alimentacyjnych ograniczony jest z jednej strony usprawiedliwionymi potrzebami uprawnionego, a z drugiej strony możliwościami zarobkowymi zobowiązanego. Innymi słowy kwota zasądzonych alimentów nie może przekraczać usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej, ani też nie może przekraczać możliwości osób zobowiązanych. Dodać również należy, iż wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka może polegać także na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie. Uwzględnianie jako wkładu alimentacyjnego osobistych starań w utrzymanie i wychowanie dziecka jest szczególnie istotne w sytuacji gdy jedno z rodziców samodzielnie, albo w zdecydowanie większym zakresie niż drugi rodzic sprawuje opiekę nad dziećmi bardzo małymi lub też dziećmi wymagających stałej opieki z innego powodu np. ze względu na ich niepełnosprawność, czy chorobę. Oczywistym jest bowiem w taki przypadku, iż dzieci te wymagają dużo więcej troski, opieki, uwagi i osobistych starań niż dzieci zdrowe i starsze np. kilkunastoletnie.

W tym miejscu odnosząc się również do argumentów zgłaszanych w trakcie prowadzonego postępowania przez pozwanego wskazać należy, iż z mocy art. 135 § 3 krio na zakres świadczeń alimentacyjnych nie wpływają :

- świadczenia z pomocy społecznej lub funduszu alimentacyjnego, o którym mowa w ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów,
- świadczenia, wydatki i inne środki finansowe związane z umieszczeniem dziecka w pieczy zastępczej,
- świadczenie wychowawcze, o którym mowa w ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci (tzw. 500+)
- świadczenia rodzinne, o których mowa w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 114 z późn. zm).

Oznacza to więc, iż Sąd określając wysokość alimentów nie bierze pod uwagę uzyskiwanych świadczeń z pomocy społecznej, jak również świadczeń wychowawczych tzw. programu 500+, czy też świadczenia w kwocie 300 złotych związanego z rozpoczęciem roku szkolnego. Konsekwentnie też Sąd nie może brać pod uwagę również zmiany zakresu uzyskiwanych świadczeń pod kątem ewentualnego obniżenia lub też podwyższenia należnych alimentów.

Zgodnie natomiast z art. 138 krio można żądać zmiany wysokości zasądzonych alimentów w przypadku zmiany stosunków między stronami. Zatem podstawą powództwa określonego w art. 138 krio może być tylko taka zmiana stosunków, która nastąpiła nie wcześniej niż po wydaniu wyroku zasądzającego po raz ostatni alimenty i jest na tyle istotna, że wpływa na wysokość zasądzonych alimentów. Przez zmianę stosunków rozumieć należy zmianę sytuacji osobistej, rodzinnej, majątkowej każdej ze stron. Do zmiany sytuacji majątkowej dochodzi w szczególności w przypadku zmiany dochodów stron, przesunięć w ich majątku; zwiększenia się bądź zmniejszenia koniecznych wydatków i kosztów utrzymania; uzyskania nowych możliwości zarobkowania bądź też w przypadku utraty dotychczasowych. Zmiana sytuacji osobistej i rodzinnej będzie miała miejsce w szczególności w przypadku zmiany stanu zdrowia stron wpływającego na ich możliwości zarobkowe lub też powodująca nowe wydatki, jak również w przypadku zwiększenia się bądź zmniejszenia liczby osób pozostających na ich utrzymaniu. Sąd bada przy tym zawsze, czy przedstawione powyżej procesy zaszły po stronie zarówno zobowiązanego jak i uprawnionego.

Dokonując analizy ustalonego w niniejszej sprawie stanu faktycznego z uwzględnieniem powyższych wskazań stwierdzić należy, iż w ocenie Sądu, pomimo upływu stosunkowo krótkiego czasu jaki minął od ostatniego orzeczenia określającego wysokość należnych alimentów (kwiecień 2021) zaszła istotna zmiana wzajemnych stosunków, która uzasadnia zwiększenie wysokości alimentów zasądzonych od pozwanego na rzecz jego małoletnich dzieci.

Zdaniem Sądu wraz z wiekiem wzrosły usprawiedliwione potrzeby powodów. Mają ona obecnie 10 i 14 lat i uczęszczają do szkoły podstawowej (małoletni P. aktualnie kończy naukę w szkole podstawowej). Dzieci znajdują się w okresie szybkiego wzrostu, rozwoju oraz dojrzewania, co sprawia, że ich dotychczasowe potrzeby w zakresie np. wyżywienia, zakupu ubrań, czy też zakupu kosmetyków, środków czystości etc. niemal z roku na rok rosną, jak również pojawiają się nowe potrzeby, wcześniej nieistniejące, które również wymagają zaspokojenia. Te nowe potrzeby związane są z etapem dojrzewania, czy też dalszą edukacją, rozwojem posiadanych umiejętności i zainteresowań, tak aby w sposób możliwie pełny, poprzez zdobycie odpowiednich kwalifikacji i rozwój zdolności interpersonalnych przygotować się do życia w społeczeństwie. Sąd dostrzega, iż obecnie małoletni P. nie uczęszcza na zajęcia z języka angielskiego. W to miejsce zaczął uczęszczać na siłownię. Jak się jednak wydaje wydatki te nie są już tak bardzo uzasadnione jak wydatki na edukację i naukę języka. Rozwój fizyczny jest również bardzo ważny, jednakże w świetle ograniczonych możliwości finansowych rodziców nie wydaje się niezbędny. Bardziej uzasadnione w tym względzie wydają się wydatki na zakup aparatu ortodontycznego szczególnie, że na taką potrzebę powoływała się matka małoletniego już w poprzedniej sprawie (kwiecień 2021). Należy jednoznacznie wskazać, iż to głównie ta okoliczność (pilna potrzeba zakupu aparatu ortodontycznego za kwotę 4000 złotych) spowodowała, iż Sąd Rejonowy w sprawie III RC 20/21 uznał – odmiennie niż wcześniej Sąd Okręgowy w Olsztynie w sprawie VI RC 1443/17, że kwota należnych alimentów na rzecz małoletniego P. winna być wyższa niż kwota alimentów na rzecz jego młodszej siostry. W przeciwieństwie do małoletniej M. alimenty na rzecz P. zostały wówczas podniesione aż o 50 % pomimo upływu jedynie dwóch i pół roku od czasu sprawy rozwodowej i niskiej inflacji. Do dnia dzisiejszego małoletni nie posiada jednak wskazanego aparatu. Matka małoletniego nie dokonała odpowiedniego zakupu i właściwie obecnie nie wiadomo kiedy będzie on dokonany. Tymczasem małoletni rośnie i należy oczekiwać, że możliwości korekty w okresie późniejszym, po zakończeniu wzrostu będą bardziej ograniczone. Niezależnie jednak od tych okoliczności wzrost potrzeb małoletnich wydaje się oczywisty, choć ograniczony. Od chwili wydania wyroku w ostatniej sprawie o alimenty minęły bowiem dwa lata. Dzieci nie rozpoczęły jeszcze edukacji w szkole ponadpodstawowej czy też edukacji w szkole wyższej. Tymczasem, rzeczą powszechnie wiadoma jest to, iż koszty utrzymania starszych studiujących dzieci są zdecydowanie większe. Dodatkową okolicznością związaną z potrzebami uprawnionych jest inflacja cen i usług. W okresie ostatnich dwóch lat (od kwietnia 2021 r.) przekracza ona 20 % co również musi zostać uwzględnione przy orzekaniu o wysokości należnych obecnie alimentów. Nawet niezmienione potrzeby małoletnich, z uwagi na znaczny spadek siły nabywczej pieniądza wymagają obecnie większych kwot niż w 2021 r. Stąd też, w ocenie Sądu, obecne koszty utrzymania małoletniej,

wydatki na pokrycie jej usprawiedliwionych potrzeb, pomimo upływu stosunkowo krótkiego czasu od ostatniego orzeczenia określającego wysokość alimentów zdecydowanie wzrosły i wynoszą one obecnie kwotę co najmniej 1100 złotych w przypadku małoletniej M. i 1400 złotych miesięcznie w przypadku małoletniego P..

Oceniając z kolei aktualne możliwości zarobkowe rodziców małoletnich powodów oraz ich sytuację materialną stwierdzić należy, iż w ocenie Sądu, uległy one zwiększeniu.

Matka małoletnich E. Z. (1) nadal pracuje jako sprzedawca. Jej dochody uległy zwiększeniu z kwoty 2000 w kwietniu 2021 r. (zasilek 80 % z uwagi na opiekę nad dzieckiem w okresie pandemii) do 2731 złotych. Jest to wzrost dochodów o około 36% procent. Zdaniem Sądu bez znaczącego wpływu na sytuację materialną matki powodów pozostaje okoliczność umieszczenia zamieszkującej poprzednio z rodziną p. M. K. w ZOL. Wymieniona wprawdzie przekazywała matce małoletnich około 300-400 złotych miesięcznie, jednakże z drugiej strony kwota ta była przeznaczana na koszty związane z wyżywieniem i zamieszkiwaniem wymienionej. Zmiana ta więc z punktu widzenia finansów rodziny powodów nie wpłynęła na ich sytuację materialną. Również pozostałe okoliczności nie uległy zasadniczym zmianom, aczkolwiek wzrostowi dochodów matki małoletnich towarzyszył jednoczesny wzrost wydatków związanych z utrzymaniem mieszkania wynikający z inflacji. Z kolei w przypadku pozwanego stwierdzić należy, iż również jego dochody w ciągu ostatnich dwóch lat wzrosły. Jego wynagrodzenie z tzw. deputatem wzrosło z kwoty około 3000 złotych w 2021 r. do kwoty 3600 obecnie. Jest to wzrost w wysokości 20 %. Podobnie jak w przypadku matki małoletniej, także i w przypadku pozwanego wzrost ten równoważony jest po części wzrostem ogólnych kosztów życia. Obecnie jednak nie realizuje on praktycznie w ogóle kontaktów z synem P., co sprawia, że osobiste starania w jego utrzymanie i wychowanie wnosi właściwie wyłącznie matka małoletniego.

W rezultacie uwzględniając wszystkie wskazane powyżej okoliczności, w tym zwłaszcza ogólny wzrost kosztów utrzymania małoletnich wynikający z ich wzrostu oraz inflacji Sąd uznał za uzasadnione ponowne określenie wysokości należnych od pozwanego J. P. alimentów i podwyższenie ich z kwoty po 450 złotych miesięcznie do kwoty po 600 złotych miesięcznie wobec małoletniej M. P. oraz z kwoty po 600 złotych miesięcznie do kwoty po 800 złotych miesięcznie wobec małoletniego P. . Zdaniem Sądu zwiększenie wysokości alimentów znajduje uzasadnienie w zwiększonych wydatkach związanych z utrzymaniem małoletnich oraz ogólnym wzrostem kosztów utrzymania i spadkiem siły nabywczej pieniądza, na które to okoliczności wskazano powyżej. Koszty te zdaniem Sądu, winny obciążać oboje rodziców, z tym że nadal, z uwagi na wyższe możliwości zarobkowe pozwanego oraz większy zakres osobistych starań matki małoletnich udział pozwanego powinien być większy niż udział matki powodów. W świetle okoliczności niniejszej sprawy, zakresu usprawiedliwionych potrzeb małoletnich i możliwości zarobkowych pozwanego brak jest podstaw do zasądzenia wyższych alimentów. Alimenty zasądzone w 2021 r. stanowiły około 35 % dochodów pozwanego (1050 złotych przy dochodach ok.3000 złotych) obecnie zaś stanowią będą około 38 % jego dochodów. Dalsze zwiększanie wysokości alimentów nie byłoby więc uzasadnione również ze względu na ograniczone możliwości zarobkowe pozwanego.

Biorąc pod uwagę całokształt powyższych okoliczności Sąd orzekł więc jak w pkt I - II wyroku oddalając powództwo w pozostałym zakresie - pkt III wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 kpc.

O kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity: Dz. U. 2010 r. Nr 90 poz. 594 z późn. zm.) w zw. z art. 102 kpc.

O rygorze natychmiastowej wykonalności orzeczono na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc.

/Sędzia Robert Kłosowski/